

talent

Crossbeat

De krullenbos van Sherien Holail zag je misschien al tussen de zes zingende zussen van Binti, maar ze gaat ook op muzikaal avontuur met Dries Merre en gitarist Frederik Van Melle. Na een zomer vol optredens brengt het trio nu een plaat uit, *9160 EP*. Wie de sound van Crossbeat probeert te beschrijven, komt al snel uit bij Massive Attack of Bonobo. Maar het klinkt allemaal toch vooral heel erg Crossbeat. Een houseachtige dreun zweeft op de achtergrond, maar wordt verzacht door de gitaar en de bijna lieflijke stem van Sherien. (Heleen Debruyne)

Op 4/10 in KERK, Gentbrugge, www.crossbeat.net.

win!

5 duotickets. Check DMcity Gent op Facebook of mail naar lostsouls carnival@gmail.com.

► Op 4/10 serveert de Gentse band Lost Souls Carnival een flinke portie rock annex psychedelica in Charlatan, www.charlatan.be.

DE PODIUMTIP VAN

Sofie Mulders

Perhaps All the Dragons

Alsof het de multimediaruimte in een bibliotheek is. Maar dit is geen bibliotheek. Dit is theater. Want je bestelt een ticket, je neemt plaats in een ruimte en er is een begin en een einde van de voorstelling. Tegelijk is dit theater dat verdacht veel weg heeft van een cafébezoek.

In *Perhaps All the Dragons* van theatercollectief Berlin neem je plaats aan een grote ronde tafel, samen met negenentwintig andere mensen. Elk van de dertig zitjes heeft een scherm voor zich, waarop een nobele onbekende een eigen, waargebeurd verhaal vertelt.

Dat kan een filosofisch vraagstuk zijn, een wetenschappelijke conclusie of een persoonlijke anekdote. Een bekende pianiste, bijvoorbeeld, die op het podium beseft dat ze het verkeerde concerto heeft ingestudeerd. Of een verhaal over Japanse hikikomori, mensen die minstens een jaar lang een teruggetrokken leven leiden in hun slaapkamer.

Vijf verhalen kan de toeschouwer kiezen. Maar tegelijk hoort hij er veel meer. Want naast de

één-op-éénvoorstelling die zich recht voor hem afspeelt, hoort hij ook flarden en fragmenten uit de verhalen van de mensen naast hem. En dat is de bedoeling.

De sfeer is zoals die in een restaurant, waar je met één iemand aan tafel zit, maar ook omgeven bent door anderen. De verhouding van het individu binnen de groep wordt zo een duidelijk thema. Daarnaast gaat Berlin op zoek naar de nood van de mens om oplossingen te vinden voor dat wat onbeantwoord en onafgewerkt is. Dat deden ze al in de op interviews gebaseerde theaterstukken *Tagfish* en *Land's End*. En nu, in het derde deel van hun Horror Vacui-cyclus, doen ze dat opnieuw. Je krijgt verhalen voorgeschoteld die bijna allemaal echt gebeurd zijn, en wie weet levert het een inzicht op. Bijna televisie, zou je denken. Maar dit is theater. Of is het realiteit?

18-19/10 in Vooruit, Gent, www.vooruit.be.

► Theater dat verdacht veel wegheeft van een cafébezoek.